

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Roslan-Karasińska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2019 r. w Warszawie

sprawy A. S. (poprzednio nazwisko rodowe K. - ubezpieczonej) i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (płatnika składek)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania A. S. (poprzednio nazwisko rodowe K.- ubezpieczonej) i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (płatnika składek)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 10 sierpnia 2018 r. nr (...)(...)

1. oddala odwołania;

2. zasądza od odwołujących się A. S. (poprzednio nazwisko rodowe K. - ubezpieczonej) i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (płatnika składek) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. kwoty po 5.400,00 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego.

UZASADNIENIE

W dniu 14 września 2018 r. **A. S.** złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 10 sierpnia 2018 r., nr (...)(...) stwierdzającej, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) z tytułu jej zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. stanowi kwota 2 665,80 zł miesięcznie, tj. kwota minimalnej podstawy wymiaru składek dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą.

Ubezpieczona skarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

- art. 20 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez błędne zastosowanie oraz niewłaściwą wykładnię, co doprowadziło do błędnego uznania, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe wynosi 2 665,80 zł miesięcznie, podczas gdy jako osoba ubezpieczona na podstawie umowy o pracę odwołująca otrzymywała zasadnie przysługujące jej

wynagrodzenie w wysokości 8 000 zł, która to kwota stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne,

- art. 58 § 2 i § 3 w zw. z art. 300 k.p.c. poprzez ich zastosowanie, co doprowadziło do nieprawidłowego uznania, że wynagrodzenie ustalone przez strony jest rażąco wygórowane oraz, że zostało określone sprzecznie z zasadami współżycia społecznego i zmierzało do obejścia prawa, podczas gdy jest ono zasadne dla osoby, która piastuje stanowisko prezesa zarządu oraz jednocześnie pracuje, jako kosmetyczka, ponadto wynagrodzenie to jest adekwatne do posiadanego przez ubezpieczoną doświadczenia oraz kwalifikacji oraz jest wynagrodzeniem godziwym,
- art. 58 § 1 i § 2, art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez ich zastosowanie, co miało skutek w postaci nieuprawnionego uznania, że zatrudnienie odwołującej na stanowisku prezesa zarządu za wynagrodzeniem 4 000 zł brutto w wymiarze ¼ etatu zmierzało do obejścia prawa oraz miało charakter pozorny, podczas gdy ubezpieczona rzeczywiście wykonywała powierzone jej obowiązki na stanowisku prezesa zarządu, a wynagrodzenie jest zasadne,
- art. 22 § 1 k.p. w zw. z art. 353¹ k.c. poprzez ich niezastosowanie, natomiast strony mają prawo ustalenia wysokości wynagrodzenia na poziomie ukształtowanym w wyniku ich autonomicznej decyzji zaś w realiach tej sprawy brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających na przyjęcie, że zachodziłaby okoliczność ograniczająca swobodę umów stron w tym względzie,
- art. 6 k.c. w zw. z art. 20 ust. 1 w zw. z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez dowolne przyjęcie przez organ rentowy, że wynagrodzenie miesięczne wynosiło 2 665,80 zł brutto miesięcznie oraz nieudźwignięcie przez organ rentowy ciężaru dowodu w zakresie ustalenia wysokości wynagrodzenia wynikającego z umowy o pracę i przerzucenie go na odwołującą podczas gdy to na organie rentowym spoczywał obowiązek udowodnienia swoich twierdzeń, ponadto organ rentowy nie miał żadnych podstaw oraz dowodów, które pozwalałyby kwestionować wynagrodzenie wynikające z zwartej umowy o pracę.

Z uwagi na powyższe odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ewentualnie o jej zmianę oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie, że podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. stanowi kwota 8 000 zł miesięcznie.

W treści odwołania, ubezpieczona podniosła, że w dniu 1 marca 2018 r. zawarła ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku prezesa zarządu w wymiarze ½ etatu za wynagrodzeniem 4 000 zł brutto miesięcznie oraz na stanowisku kosmetyczki w wymiarze ½ etatu za wynagrodzeniem 4 000 zł brutto miesięcznie. Do zakresu jej obowiązków na stanowisku prezesa zarządu należało m. in. powiększanie majątku spółki, zwiększanie pozycji spółki na rynku, maksymalizacja wielkości sprzedaży usług spółki, opracowanie strategii rozwoju spółki, przygotowywanie planów finansowych na kolejne lata obrotowe, przygotowywanie i realizacja odpowiedniej polityki marketingowej, zapewnienie odpowiednich do nałożonej strategii rozwoju zasobów ludzkich, opracowywanie i realizacja motywacyjnych systemów wynagradzania pracowników spółki. Do zakresu jej obowiązków na stanowisku kosmetyczki należało w szczególności wykonywanie zabiegów z zakresu kosmetyki pielęgnacyjnej, udzielanie porad kosmetycznych, składanie zamówień na artykuły niezbędne do wykonywania zabiegów kosmetycznych, kompleksowe przygotowywanie oferty salonu kosmetycznego. Ubezpieczona świadczyła pracę w nieregularnych godzinach zależnych od zapisów klientek w lokalu nr (...) przy al. (...) II 61 w W.. Odwołująca zaznaczyła, że od 2007 r. wykonuje prace polegające na świadczeniu usług kosmetycznych i pielęgnacyjnych, posiada wykształcenie z zakresu kosmologii. Z kolei odnośnie wykonywania pracy na stanowisku prezesa zarządu ubezpieczona wskazała, że za jej pośrednictwem spółka nawiązała współpracę z dr G. Sp z o.o. Co więcej spółka obecnie współpracuje z dwoma osobami M. K. z którą odwołująca przeprowadzała rozmowę kwalifikacyjną oraz A. W.. Prowadzenie przez wiele lat działalności gospodarczej przez ubezpieczoną ułatwiło jej kierowanie działalnością spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Na marginesie odwołująca zaznaczyła, że w trakcie zawierania przedmiotowej umowy o pracę nie była świadoma,

że jest w ciąży, o ciążę dowiedziała się pod koniec marca 2018 r. podczas badania USG w dniu 22 marca 2018 r. (odwołanie z dnia 14 września 2018 r., k. 3 – 16 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o zasądzenie od odwołującej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że analiza dokumentów pozyskanych w trakcie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wskazuje, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej została ustalona w celu umożliwienia uzyskania wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa. Organ rentowy podkreślił, że nie kwestionuje faktu posiadania przez odwołującą odpowiedniego wykształcenia, jak również kwalifikacji oraz wykonywania obowiązków wynikającej ze spornej umowy w zakresie etatu kosmetyczki. Wątpliwości organu rentowego wzbudziło zatrudnienie odwołującej na stanowisku prezesa zarządu, gdyż ubezpieczona w tym zakresie nie ani wykształcenia, ani doświadczenia zawodowego. W spornym okresie ubezpieczona była jedynym pracownikiem płatnika składek, M. K. i A. W. zatrudnione są na podstawie umowy zlecenia. Istotnym w ocenie organu rentowego jest również fakt, że inny członek zarządu P. S. nie zawarł z płatnikiem umowy o pracę w spornym okresie, natomiast przejął obowiązki odwołującej w okresie jej absencji chorobowej. Powyższe okoliczności zdaniem organu rentowego budzą wątpliwości co do potrzeby zatrudnienia członka zarządu w ramach umowy o pracę. Co więcej Zakład Ubezpieczeń Społecznych kwestionuje wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej, które przewyższa nadmiernie wkład pracy, zwłaszcza, że prowadziła ona wcześniej działalność gospodarczą. Przyjęte przez organ rentowy wynagrodzenie odpowiada minimalnej podstawie wymiaru składek dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą (60 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego z spornym okresem) i jest adekwatne do zajmowanego stanowiska, nakładu pracy oraz niewygórowane, sprawiedliwe i godziwe oraz zachowuje ekwiwalentność pracy (odpowiedź na odwołanie z dnia 23 października 2018 r., k. 88 – 88 verte a.s.).

W dniu 14 września 2018 r. płatnik składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 10 sierpnia 2018 r., nr (...)(...) o tożsamej treści co odwołująca (odwołanie z dnia 14 września 2018 r., k. 3 – 13 akt VII U 1291/18 a.s.).

Zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2018 r. Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę z odwołania płatnika składek o sygn. akt VII U 1291/18 celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia z niniejszą sprawą z odwołania A. S. o sygn. akt VII U 1286/18 (zarządzenie z dnia 12 grudnia 2018 r., k. 94 sygn. akt VII U 1291/18).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. (poprzednio K.) urodzona w dniu (...) ukończyła w dniu 30 czerwca 2007 r. Studium (...) w zawodzie technik usług kosmetycznych, w dniu 31 sierpnia 2007 r. zdała egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie technik usług kosmetycznych. Odwołująca w dniu 21 marca 2013 r. ukończyła kurs pedagogiczny dla instruktorów praktycznej nauki zawodu (kopia świadectwa ukończenia szkoły policealnej dla dorosłych, k. 81 – 82 a.s., kopia dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe k. 83 a.s., kopia zaświadczenia o ukończeniu kursu, k. 69 a.s.).

Ubezpieczona była zatrudniona w M. A. (1) – Salon (...) w L. od dnia 22 października 2007 r. do dnia 21 stycznia 2008 r. na stanowisku kosmetyczki. W okresie od 24 września 2008 r. do 31 października 2009 r. ubezpieczona była zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w (...) i otrzymywała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 200 – 205 zł miesięcznie. W okresie od 20 maja 2010 r. do 19 lutego 2011 r. A. S. była zatrudniona w (...) Salon (...) w L. w wymiarze pełnego etatu na stanowisku kosmetyczki. Następnie od 13 czerwca 2011 r. do 31 maja 2012 r. odwołująca była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. w L. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kosmetyczki/terapeutki. Od dnia 31 kwietnia 2014 r. do 31 października 2014 r. A. S. pracowała jako kosmetyczka w wymiarze 1/2 etatu w (...) O. S. w W. (kopia zaświadczenia o zatrudnieniu, k. 77 a.s., kopia świadectwa pracy, k. 78 – 80 a.s., kopia świadectwa pracy k. 75 - 76 a.s., kopia świadectwa pracy, k. 72 – 74 a.s., kopia świadectwa pracy, k. 70 – 71 a.s.).

A. S. do 1 marca 2018 r. prowadziła własną działalność gospodarczą pod nazwą Cyrkonía A. K., wówczas opłacała składki na ubezpieczenia społeczne od najniższej podstawy. W ramach tej działalności zawarła umowę menedżerską z BIOtronik S. H. z siedzibą w W. na podstawie której A. S. zobowiązała się zapewnić wysoki poziom kierowania Salonem (...) w W. przy ul. (...), poprzez stworzenie odpowiednich mechanizmów motywacyjnych i efektywnego zarządzania oraz zapewnienie wzrostu wartości działalności placówki. Umowa została zawarta na czas określony 2 lata od dnia 15 lipca 2012 r. do dnia 15 lipca 2013 r. Wynagrodzenie strony ustaliły na kwotę stała 1 500 zł oraz wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 8 % płaconego z zysku netto od pozyskanych usług kosmetycznych i fryzjerskich zrealizowanych w Salonie (odpis umowy menedżerskiej z dnia 14 lipca 2012 r., k. 29 – 32 a.s., zeznania A. S., k. 130 a.s.).

W dniu 8 stycznia 2018 r. P. S. i A. S. założyli spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. obejmując po 50 % równych udziałów w spółce, kapitał zakładowy ustalono na kwotę 6 000 zł. Przedmiotem działalności oznaczono sprzedaż hurtową i detaliczną samochodów osobowych i furgonetek, konserwację i naprawę pojazdów samochodowych, sprzedaż detaliczną części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, sprzedaż hurtową perfum i kosmetyków, sprzedaż detaliczną kosmetyków, działalność związaną z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat, fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne. A. S. została powołana do pełnienia funkcji prezesa zarządu natomiast P. S. został powołany do pełnienia funkcji członka zarządu (umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, k.125- 126 a.s., zeznania A. S., k. 130 a.s., zeznania P. S., k. 132 – 133 a.s.).

Ubezpieczona jako prezes zarządu w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 28 lutego 2018 r. podpisała umowę najmu części lokalu użytkowego nr (...) przy al. (...) II nr 61 w W. na czas nieokreślony. W tym samym dniu ubezpieczona podpisała również umowę zlecenia z (...) Centrum Finansów i Rachunkowości z siedzibą w K. na świadczenie usług polegających na stałej, kompleksowej obsłudze księgowej spółki (kopia umowy najmu z dnia 28 lutego 2018 r., k. 51 -55 a.s., kopia umowy zlecenia prowadzenia księgi rachunkowej z dnia 28 lutego 2018 r., k. 57 – 64 a.s., zeznania P. S., k. 132 – 133 a.s.).

W dniu 1 marca 2018 r. A. S. zawarła umowę o pracę z P. S. – członkiem zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu w wymiarze ½ etatu i kosmetyczki w wymiarze ½ etatu za wynagrodzeniem w wysokości 8 000 zł brutto tj. prezes zarządu 4 000 zł brutto, kosmetyczka 4 000 zł brutto. Według oświadczeń stron, strony w dniu podpisania umowy o pracę miały nie wiedzieć, że A. S. jest w ciąży (kopia umowy o pracę z dnia 1 marca 2018 r., k. 17 – 18 a.s., zeznania A. S., k. 130 a.s., zeznania P. S., k. 132 – 133 a.s.).

Strony podpisały również zakres obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu oraz kosmetyczki. Jako obowiązki na stanowisku Prezesa Zarządu strony ustaliły m.in. : powiększanie majątku spółki, zwiększanie pozycji spółki na rynku, maksymalizacja wielkości sprzedaży usług spółki, opracowanie strategii rozwoju spółki, przygotowywanie planów finansowych na kolejne lata obrotowe, przygotowywanie i realizacja odpowiedniej polityki marketingowej, zapewnienie odpowiednich do nałożonej strategii rozwoju zasobów ludzkich, opracowywanie i realizacja motywacyjnych systemów wynagradzania pracowników spółki. Jako obowiązki na stanowisku kosmetyczki strony ustaliły m.in. : wykonywanie zabiegów z zakresu kosmetyki pielęgnacyjnej, pielęgnowanie oprawy oczu, udzielanie porad kosmetycznych, składanie zamówień na artykuły niezbędne do wykonywania zabiegów kosmetycznych, kompleksowe przygotowywanie oferty salonu kosmetycznego (zakres obowiązków, czynności i odpowiedzialności pracownika, k. 19 a.s.).

Ubezpieczona wiosną 2018 r. w ramach zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w lokalu nr (...) przy al. (...) II 61 w W. wykonywała usługi kosmetyczne takie jak doczepianie rzęs, zabiegi na stopy, paznokcie, zabiegi na twarz, manicure i pedicure, zabiegi na dłonie, oczyszczanie twarzy. Praca była wykonywana w nieregularnych godzinach w zależności od ilości klientów około 4 godziny dziennie od poniedziałku do piątku. Spółka nie zatrudniała innych pracowników na podstawie umowy o pracę. W czasie absencji chorobowej ubezpieczonej płatnik zatrudnił M. K. i A. W. na podstawie umów zlecenia w celu świadczenia usług kosmetycznych (zeznania A. S., k. 130 a.s., zeznania P. S., k. 132 – 133 a.s., zeznania świadka J. D., k. 128 a.s., zeznania świadka M. A. (2), k. 129 a.s., zeznania świadka M. Ł.,

k. 129 a.s., zeznania A. S., k. 130 a.s., zeznania P. S., k. 132 – 133 a.s., listy obecności za marzec i kwiecień 2018 r. – nieponumerowane karty akt organu rentowego).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wypłaciła ubezpieczonej wynagrodzenie w wysokości 5 640,91 zł za miesiąc marzec 2018 r., w wysokości 5 640,95 zł za miesiąc kwiecień 2018 r., w wysokości 4 153,80 zł za miesiąc maj 2018 r. (potwierdzenia przelewów wynagrodzenia, k. 26 – 28 a.s.).

W 2018 r. przychody płatnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wynosiły 85 511,68 zł, koszty uzyskania przychodów 73 404,43 zł, dochód wyniósł 12 107,25 zł (kopia zeznania CIT – 8, k. 153 – 155).

W trakcie wizyty lekarskiej w dniu 22 marca 2018 r., lekarz ginekolog stwierdził że ubezpieczona jest w 5 tygodniu i 6 dniu ciąży. W dniu 20 kwietnia 2018 r. A. S. stała się niezdolna do pracy z powodu ciąży i zmuszona była udać się na zwolnienie lekarskie. A. S. dziecko urodziła w dniu 20 listopada 2018 r. (dokumentacja medyczna, k. 117 a.s., zeznania A. S., k. 130 a.s., zeznania P. S., k. 132 – 133 a.s.).

W związku z niezdolnością do pracy odwołującej złożono do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o wypłatę zasiłku chorobowego za okres 23 maja – 14 czerwca 2018 r. W tym zakresie, organ rentowy wszczął postępowanie kontrolne i wydał w dniu 10 sierpnia 2018 r. decyzję nr: (...)(...) stwierdzającą, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe A. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 1 marca 2018 r. stanowi kwota 2 665,80 zł miesięcznie, tj. kwota minimalnej podstawy wymiaru składek (60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na rok 2018) dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą (decyzja z dnia 10 sierpnia 2018 r. – nieponumerowane kart akt organu rentowego).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z dnia 10 sierpnia 2018 r. decyzję nr: (...) - ORZ-2-D, A. S. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. złożyli odwołania do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie sądowe (odwołanie z dnia 14 września 2018 r., k. 3 – 16 a.s., odwołanie z dnia 14 września 2018 r., k. 3 – 13 akt VII U 1291/18 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, obejmującego dowody z dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony postępowania, dokumentów załączonych do akt organu rentowego, a także zeznań świadków J. D., M. A. (2), M. Ł. oraz częściowo na podstawie zeznań odwołujących A. S. i P. S..

Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy ocenił, zeznania odwołującej A. S. jako wiarygodne częściowo. Odwołująca stosunkowo szczegółowo opisała swoje dotychczasowe doświadczenie, fakt prowadzenia działalności gospodarczej oraz fakt założenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością razem z P. S. oraz wykonywanych przez siebie obowiązków na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Zeznania odwołującej znalazły również potwierdzenie w przedłożonych przez strony dokumentach prywatnych, a organ rentowy ich nie kwestionował. Sąd nie dał jednak wiary ww. zeznaniom w zakresie, w jakim odwołująca wskazywała, że zakres powierzonych jej zadań uzasadniał przyznanie wynagrodzenia na poziomie wskazanym w umowie o pracę z dnia 1 marca 2018 r. Z zebranych przez Sąd dowodów wynika, że zatrudnienie odwołującej było konieczne z punktu widzenia świadczonych przez płatnika usług kosmetycznych, które osobiście wykonywała i za które należało się jej wynagrodzenie w odpowiedniej wysokości. Niewątpliwie ubezpieczona wykonywała takie usługi, co potwierdzili świadkowie J. D., M. A. (2) i M. Ł.. Natomiast odnośnie zatrudnienia ubezpieczonej na stanowisku prezesa zarządu spółki, to Sąd nie uznał, aby zachodziła taka konieczność z uwagi na fakt, że ubezpieczona w tym zakresie nie posiada żadnego wykształcenia, natomiast jej doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej nie przesądza o tym, że posiadała odpowiednią wiedzę z zakresu prowadzenia spółek prawa

handlowego. Co więcej zdaniem Sądu w spółce nie zachodziła potrzeba zatrudniania prezesa zarządu na podstawie umowy o pracę na samym początku działalności spółki z wynagrodzeniem w wysokości 4 000 zł w wymiarze 1/2 etatu, tym bardziej że inny członek zarządu P. S. nie został zatrudniony na podstawie żadnej umowy. Sąd Okręgowy miał także na uwadze, że wysokość wynagrodzenia powinna odpowiadać rodzajowi pracy świadczonej przez pracownika oraz jej ilości i jakości. W tym względzie podkreślenia wymaga, że efektywny czas pracy odwołującej na nowo utworzonym stanowisku pracy kosmetyczki był niezwykle krótki. W tych okolicznościach ustalenie wynagrodzenia ubezpieczonej na poziomie 4 000,00 zł brutto w wymiarze 1/2 etatu (co przy pełnym etacie daje kwotę w wysokości 8 000,00 zł brutto) nie znajduje żadnego uzasadnienia. Co więcej Sąd miał na uwadze, że odwołująca jak sama zeznała, pracowała w nieregularnych godzinach w zależności od ilości klientek. Wskazać przy tym należy, że po odejściu odwołującej na zwolnienie lekarskie, co miało miejsce w dniu 20 kwietnia 2018 r., spółka nie zatrudniła nikogo na jej miejsce na takich lub podobnych zasadach, jej obowiązki przejęły dwie nowe osoby zatrudnione na podstawie umowy zlecenie. Podkreślenia wymaga także, że od momentu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej, w 2018 roku firma osiągnęła dochód w wysokości 12 107,25 zł wobec czego jej kondycja finansowa nie była na tyle dobra, aby płatnik składek mógł sobie pozwolić na zatrudnienie pracownika z tak określonym wynagrodzeniem (8 000 zł brutto miesięcznie), tym bardziej, że ona sama, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zadeklarowała od stycznia 2012 r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Co więcej Sąd nie dał wiary jej zeznaniom w zakresie jakim twierdziła, że podpisując umowę o pracę nie miała świadomości, że jest w ciąży, ponieważ przeciwnie świadczy o tym karta przebiegu ciąży oraz wynik badania USG z dnia 22 marca 2019 r., z których wynika, że wówczas ubezpieczona była już w 5 tygodniu i 6 dniu ciąży, natomiast nie była to jej pierwsza ciąża i ubezpieczona z pewnością powinna wiedzieć lub chociażby podejrzewać, że jest w około 3 tygodniu ciąży w dniu podpisania umowy o pracę. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy odmówił zeznaniom odwołującej w tej części przymiotu wiarygodności.

Zeznania odwołującego P. S. Sąd ocenił co do zasady jako wiarygodne.

Także zeznania złożone przez świadków J. D., M. A. (2), M. Ł. zostały ocenione przez Sąd, jako wiarygodne, ponieważ w ich treści nie było rozbieżności. Świadkowie potwierdzili bowiem okoliczność, że odwołująca wykonywała usługi kosmetyczne ww. świadkom. Świadkowie nie byli jednak w stanie dokładnie wskazać jakie czynności odwołująca wykonywała w ramach łączącego ją z płatnikiem składek stosunku pracy, w odniesieniu do zajmowanego stanowiska prezesa zarządu, co przemawiałoby za ukształtowaniem jej wynagrodzenia na poziomie określonym przez pracodawcę w umowie o pracę. Z tych też względów ich zeznania w tym zakresie miały marginalne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 10 sierpnia 2018 r., nr (...)(...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 106 z późn. zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są między innymi pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. Za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2 i 2a. Osoby będące pracownikami podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 1 powołanej ustawy). Osoby, które podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ww. ustawy). Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia (art. 36 ust. 1, 2 i 4 cyt. ustawy systemowej).

Stosownie do treści art. 13 pkt. 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Jak wynika natomiast z art. 18 ust. 1 ww. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy z zastrzeżeniem ust. 2 (w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną). Z kolei z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1509) w art. 12 ust. 1 za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Na gruncie cytowanych powyżej przepisów oczywistym jest, że wynagrodzenie zasadnicze ubezpieczonych będących pracownikami stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może jednak zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało ono wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.) (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r., III UK 7/09). W wyroku z dnia 7 marca 2013 r., III AUa 1515/12, Sąd Apelacyjny w Gdańsku potwierdził, że przepis art. 86 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych daje organowi rentowemu kompetencje do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień i w ramach obowiązującej go procedury zakwestionowania tych postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie organ rentowy nie kwestionował samego faktu zatrudnienia ubezpieczonej A. S. w oparciu o umowę o pracę na stanowisku kosmetyczki, a więc nie kwestionował tego tytułu ubezpieczenia. Organ rentowy kwestionował natomiast zasadność zatrudnienia ubezpieczonej na stanowisku prezesa zarządu. Z tego też powodu, Sąd Okręgowy przyjął, że tytułem do ubezpieczenia była umowa o pracę zawarta w dniu 1 marca 2018 r. pomiędzy A. S., a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Kwestią sporną wymagającą rozstrzygnięcia była natomiast zasadność zatrudnienia ubezpieczonej na stanowisku prezesa zarządu i wysokość wynagrodzenia ustalona w ww. umowie o pracę. Organ rentowy, powoływał się na brak realizacji obowiązków wynikających z ww. umowy w takim wymiarze jak wskazywali na to odwołujący, a także na dysproporcję pomiędzy podstawą wymiaru składek u płatnika składek, a podstawą wymiaru składek zgłaszaną przez ubezpieczoną w czasie kiedy prowadziła własną działalność gospodarczą. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalenie tak wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zmierzało do świadomego osiągnięcia korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 22 § 1 k.p. stosunek pracy to relacja prawna łącząca pracodawcę i pracownika, na której treść składają się wzajemne prawa i obowiązki. Zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę. Na pracodawcy ciąży zaś obowiązek zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Odpłatny charakter stosunku pracy wiąże się ściśle z obowiązkiem ustalenia przez strony umowy

o pracę wysokości wynagrodzenia za pracę (z art. 22 § 1, art. 29 § 1 pkt 3, art. 13 i art. 84 k.p.). Zgodnie z art. 78 § 1 k.p., wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Należy mieć na uwadze, że umowa o pracę wywołuje skutki nie tylko bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych – gdzie kształtuje ona stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki, a w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. Są to skutki doniosłe nie tylko dla jednostki – pracownika, ale i dla interesu publicznego. Dlatego też ocena postanowień umownych powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, mając na uwadze interes publiczny i akcentowaną w orzecznictwie zasadę solidarności ubezpieczonych.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, Sąd podzielił stanowisko organu rentowego i uznał, że ustalone przez strony wynagrodzenie za pracę w umowie z dnia 1 marca 2018 r. zostało zawyżone – nie było bowiem adekwatne do wartości świadczonej przez odwołującą przez krótki okres czasu pracy, a także odbiegało od dotychczasowej podstawy wymiaru składek ubezpieczonej, gdyż przed podjęciem zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą w wysokości 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Dysproporcja w zakresie przyjętych powyżej wartości, przy jednoczesnym uwzględnieniu okoliczności, że zainteresowana jest współwłaścicielką firmy w ocenie Sądu, pozwala na stwierdzenie, że wynagrodzenie ubezpieczonej, które w wymiarze pełnego etatu wynosiło 8 000 zł ustalone zostało wbrew zasadom godziwej i ekwiwalentnej zapłaty za pracę (art. 13 k.p.) i miało służyć jedynie uzyskaniu przez ubezpieczoną wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego, co jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W szczególności, jeżeli się weźmie pod uwagę niewielką ilość powierzonych ubezpieczonej obowiązków, wynikającą z ustalonego w stosunku do niej wymiaru czasu pracy 1/2 etatu jako kosmetyczka oraz 1/2 etatu jako prezes zarządu. Zdaniem Sądu zatem, nie tylko dysproporcja w wynagrodzeniach ubezpieczonej, stanowiących podstawy wymiaru ich składek na ubezpieczenia społeczne, ale również zakres czynności wykonywanych przez ubezpieczoną w spornym okresie od 1 marca 2018 r. do 20 kwietnia 2018 r. nie był wymierny w stosunku do ustalonej w umowie o pracę wysokiej stawki wynagrodzenia zasadniczego. Oceniając charakter tych czynności, Sąd miał na uwadze, że do głównych zadań ubezpieczonej należało pozyskiwanie nowych klientów i wykonywanie usług kosmetycznych, które wykonywała już wcześniej prowadząc własną działalność gospodarczą z dużo niższą podstawą wymiaru składek. Natomiast odnośnie powierzonych jej obowiązków na stanowisku prezesa zarządu, Sąd zważył, że podpisanie przez ubezpieczoną umów wynajmu lokalu, obsługi rachunkowej oraz tym podobne, zostały zawarte jeszcze przed podpisaniem umowy o pracę, co oznacza, że ubezpieczona wcześniej wykonywała czynności na rzecz spółki nieodpłatnie. Odwołujący nie udowodnili konieczności nagłego zatrudnienia prezesa zarządu na podstawie umowy o pracę za wynagrodzeniem w wysokości 4 000 zł brutto w wymiarze 1/2 etatu. Spółka dopiero rozpoczynała swoją działalność, co mogło wiązać się z potrzebą poświęcenia więcej pracy na sprawy organizacyjne spółki, jednakże z pewnością nie w takim wymiarze, aby za wynagrodzeniem w przeliczeniu na pełen etat 8 000 zł brutto miesięcznie obciążać budżet nowo utworzonej spółki posiadającej kapitał zakładowy w wysokości 6 000 zł, gdyż byłoby to wysoce ryzykowne dla finansów spółki. Ponadto Sąd miał również na uwadze, że działalność kosmetyczna była jedną częścią działalnością spółki, natomiast drugą stanowiły usługi motoryzacyjne, co również przemawia za uznaniem, że rozmiar prac wykonywanych przez ubezpieczoną nie był na tyle obszerny, aby odpowiadał on wysokości wynagrodzenia ustalonego w umowie o pracę, poza tym jak sama ubezpieczona wskazywała pracowała w nieregularnych godzinach i w zależności od ilości klientów. Ustalenia w powyższym zakresie wskazują, również że nakład pracy odwołującej nie był w całości odzwierciedleniem dochodów spółki, a jedynie jego częścią z uwagi na drugi profil działalności nie związany jej pracą.

Ponadto na uwagę zasługuje również okoliczność, że po odejściu na zwolnienie lekarskie, płatnik składek nie zatrudnił na miejsce ubezpieczonej żadnego nowego pracownika na podstawie umowy o pracę. Wykonywanie usług kosmetycznych zostało powierzone dwóm innym osobom na podstawie umów zlecenie, jednakże nie wiadomo w jakim rozmiarze czasowym i z jaką stawką wynagrodzenia z uwagi na nie przedłożenie przez odwołujących żadnych umów

zawieranych z tymi osobami. Nikt nie został natomiast zatrudniony w celu prowadzenia spraw spółki o charakterze organizacyjnym, marketingowym tak jak to wynikało z umowy o pracę na stanowisku prezesa zarządu, co obrazuje zatem skalę obciążenia odwołującej na stanowisku prezesa zarządu oraz brak rzeczywistej potrzeby zatrudnienia osoby w tym charakterze, a tym bardziej za wynagrodzeniem jakie ustalono w umowie o pracę odwołującej. W ocenie Sądu Okręgowego tego rodzaju stanowisko zostało powierzone odwołującej, aby nadać znaczenia temu, czym się zajmowała i poniekąd uzasadnić i uwiarygodnić wynagrodzenie w kwocie ustalonej przez pracodawcę, która nie była adekwatna do prac realizowanych przez A. S..

Wątpliwym jest również fakt zatrudnienia odwołującej w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, bez dostatecznego sprawdzenia jej umiejętności praktycznych w trakcie wykonywania powierzonych jej obowiązków służbowych w drodze umowy na okres próbny, który wynosiłyby standardowo 3 miesiące. Z doświadczenia życiowego wynika bowiem, że pracodawca, zatrudniając nowego pracownika, nie tylko proponuje mu pierwszą umowę o pracę na okres próbny, względnie określony, wynoszący zazwyczaj 3 miesiące celem sprawdzenia jego umiejętności, ale również proponuje takiemu pracownikowi niższe wynagrodzenie, które jednocześnie adekwatne jest do ustalonego wymiaru czasu pracy. W tym względzie nie sposób pominąć faktu, że A. S., co prawda posiada wykształcenie kosmetyczne, jak również legitymuje się doświadczeniem zawodowym na stanowisku kosmetyczki to jednak nie posiada wykształcenia oraz doświadczenia w zakresie prowadzenia spraw spółek prawa handlowego. W tym zakresie wątpliwym zatem wydaje się ustalenie wynagrodzenia odwołującej na poziomie 8 000 zł brutto zwłaszcza mając na uwadze fakt, że kapitał zakładowy spółki wynosił 6 000 zł, a od momentu rozpoczęcia działalności spółki, w całym 2018 r. osiągnęła ona dochód w łącznej wysokości 12 107,25 zł. Tym samym wynagrodzenie odwołującej w kwocie 8 000 zł brutto miesięcznie, rażąco przewyższało jednomiesięczny dochód osiągnięty przez firmę w spornym okresie czasu (12 107,25 zł / 12 msc = 1 008,94 zł). Podkreślenia wymaga również fakt, że w dniu podpisania przedmiotowej umowy o pracę, płatnik składek nie przedstawił aktualnego zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań odwołującej do pracy na stanowisku kosmetyczki i prezesa zarządu w spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. W tym zakresie ubezpieczona przedłożyła zaświadczenie lekarskie z dnia 14 lutego 2018 r. uzyskane przez nią w związku z zatrudnieniem na stanowisku kosmetyczka, manikiurzystka, pedikiurzystka w firmie (...) w K.. A zatem, ubezpieczona nie przedłożyła aktualnego zaświadczenia lekarskiego, wskazującego na brak przeciwwskazań do podjęcia przez nią zatrudnienia na stanowisku kosmetyczki i prezesa zarządu w spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Ponadto Sąd zważył, że choć w dacie podpisania umowy o pracę ubezpieczona jak twierdziła nie wiedziała, że jest w ciąży, to jednak zdaniem Sądu Okręgowego z pewnością podejrzewała, że taka okoliczność może mieć miejsce, gdyż nie była to jej pierwsza ciąża.

Podkreślenia wymaga również, że płatnik składek nigdy nie zatrudnił żadnych pracowników, natomiast sama ubezpieczona przed podpisaniem umowy o pracę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. miała zadeklarowaną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe w wysokości 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Wobec tego, za przyzwoleniem stron stosunku pracy, a nawet przy ich pełnej świadomości i aprobachie, doszło do naruszenia zasady solidaryzmu. Ubezpieczona bowiem, pomimo pełnej świadomości jej i płatnika składek, nie partycypując w tworzeniu Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do którego trafiłby składki od jej wysokiego wynagrodzenia, domaga się od Zakładu wypłaty świadczeń w wysokości adekwatnej do podstawy wymiaru składek wynoszącej 8 000,00 zł. Zdaniem Sądu, już choćby z tego względu takie działanie nie zasługuje na ochronę, a wysokość wynagrodzenia ustalona w umowie o pracę jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, wskazane okoliczności nie dały podstaw do uznania, że ustalona w umowie o pracę z dnia 1 marca 2018 r. wysokość wynagrodzenia A. S. była adekwatna do powierzonego jej zakresu obowiązków oraz realnego nakładu pracy. Nie bez znaczenia w tym zakresie pozostają również i inne okoliczności, jak choćby fakt, że spółka dopiero rozpoczynała działalność i w 2018 r. jej przychody wynosiły 85 511,68 zł, koszty uzyskania przychodów 73 404,43 zł, dochód wyniósł 12 107,25 zł, a kapitał zakładowy wynosił 6 000 zł, a zatem spółki nie było stać na tak wysokie wynagrodzenie ubezpieczonej w kwocie 8 000,00 zł miesięcznie. Podsumowując, Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym zakres obowiązków ubezpieczonej, charakter i rodzaj wykonywanych

przez nią czynności na stanowisku kosmetyczki uzasadnia stwierdzenie, że wynagrodzeniem adekwatnym dla ubezpieczonej jest kwota ukształtowana na poziomie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą w wysokości 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego dla ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek w 2018 roku tj. 2 665,80 zł.

Dotychczasowe rozważania prowadzą do wniosku, że umowa o pracę zawarta przez płatnika i odwołującą w części przekraczającej ww. wynagrodzenie za pracę jest nieważna. Wobec tego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej została prawidłowo ustalona przez organ rentowy, albowiem poprzez świadomy zamiar osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu doszło do czynności prawnej sprzecznej z zasadami współżycia społecznego.

Wobec powyższych ustaleń, Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest zgodna z prawem, co z kolei prowadziło do oddalenia odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 10 sierpnia 2018 r., nr (...) (...) na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c., o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 100 k.p.c. zasądził od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego, przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu w kwocie 64.011,00 zł (k. 143), ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 265), według stanu obowiązującego w dacie wniesienia odwołania, wynosi 5.400 zł, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...).

MP